

کلیه افرادی که در جنگ امروزی شرکت
جسته اند چه افرادی که قبلاً جزو ارتش
بوده چه انهاییکه بعداً داخل ارتش
شده اند همه خاطرات و وقایع جنگهای
زمینی و دریائی و هوائی خود را ثبت
نموده و در دسترس عموم گذاشته اند.

جنگ و نویسندگان جوان انگلستان

بقلم «جان لیمن»

از این زمره است .

نویسنده کتاب «افسر پیاده» دوره آموزش خود را
در تابستان قبل از شروع جنگ در مدرسه «ساند هرست»
پایان رسانیده است و در لشگرکشی ۱۹۴۰ در بلژیک و
فرانسه داخل جنگ بوده و بعزت بروز شجاعت و لیانت در
عقب نشینی دنکرک منفخر بدریافت مدال آهن گشته است .
مشاهدات وی ممکن است نماینده نظریه کلیه افسران جوان
لشگری بشمار آید و اسلوب نگارش ساده و بی تکلفش چنان
است که گوئی کسی با خانواده و دوستان خود سخن میگوید
و یا کسی صدای حقیقی سربازی را که نسبت بوظائف
مسلمه خود آشنائی کامل و واضحی داشته و از فداکاری
لازم نسبت بتکلیف خود باخبر است بگوش میرساند .

در یادداشتهای «افسر پیاده» کلمات سحر آمیزی بکار
رفته بلکه توجه بسهولت و روشنائی مطالب شده است و
عبارت پردازی و تحریف و عبارات مرموز در آن بنظر نمیرسد .
همین اسلوب و روش در کتاب «خلبان شکاری» نیز دیده
میشود . این کتاب حکایت افسری جوان است که سردسته
واحدی از لشکریهای نیروی هوائی سلطنتی در زمستان
۱۹۳۹-۴۰ بوده و دنباله کار او منتهی به جنگ فرانسه
شده است . گاهی یادداشتهای وی منحصر بحوادث روزانه
شخصی است که در زمان اتفاقات بحرانی سخت رخ داده است
و گاهی بعزت وقوع در حوادث آشفته جنگ کلام او دارای
اوج و فصاحت بسیار عالی میشود مانند چند صحنه از جنگهای
کوچکی که در آسمان فرانسه اتفاق افتاد ولی این قدرت
بیان خود را هیچوقت با اظهارات پوچ و دروغ آلوده
نمی نماید . و آنچه که راجع به ترس و شدت احساسات
در هنگامه نبرد شرح میدهد بمنظور تولید اضطراب یا
انگیختن غرائز خواننده نبوده و هم چنین برای تبلیغات یا

از هنگام شروع جنگ تا کنون تعداد زیادی کتاب
که سوانح مختلفه جنگ یا سیاست عقب جبهه را تشریح
میکند مطبع رسیده است . اگر چه تمام این کتابها از نظر
بیان وقایع یا ضبط نکات تاریخی قابل اهمیت است . عده
کمی از آنها را میتوان از نظر ادبی مهم شمرد ولی در ردیف
این نوشتهها مقداری هم از نوعی دیگر منتشر شده است
که تصور میرود بیشتر ارزش ثابت داشته باشد و اینها
عبارت از یادداشتهای شخصی و خصوصی جوانانی است که
قبل از شروع جنگ در خدمات لشگری بوده و یا در موقع
شروع جنگ بخدمت پیوسته اند بین این کتابها چند جلدی
موجود است که اگر چه از نظر ابتکار ادبی دارای منزلت
زیادی نیست ولی از لحاظ سادگی و نمایش طرز فکر جوانانی
که در این دوره سخت تاریخی از بریتانیا دفاع کرده اند
شان اهمیت است . اگر چه ظاهراً در بین منتشر کنندگان
این کتب میل ورود بزمره نویسندگان بازر است و اگر چه
راجع بمقام ادبی و آیه نویسندگی آنها از روی نسخ خطی
موجود نمیتوان اظهار رای قطعی نمود ولی جای گمانگو
نیست که این دسته از جوانان مدارک کتبی مهمی از خود
راجع باین جنگ باقی نگذاشته اند و هر زمانیکه حوادث
این ایام مورد بحث قرار بگیرد نوشتههای ایشان نیز ذقیمت
شمرده خواهد شد .

این یادداشتهای خصوصی جنگ توسط افرادی که
در یکی از سه صنف جنگی خدمت میکنند نگاشته شده است .
مخصوصاً یادداشتهای جوانانیکه رشته مخصوصی از خدمت
لشگری را در پیش گرفته و بمنزله شغل خود انتخاب نموده
اند بیشتر جالب توجه میباشد . مثلاً کتاب «افسر پیاده» یا
«خلبان شکاری» که مؤلفین آنها نام خود را انشاء ننموده اند
یا کتاب «مشیر یا صلح» که بقلم فرمانده «گیب» نگاشته شده

احساسات و افکار نسل حساس و باهوشی است که در بریتانیا رشد نموده و از جنگ بیزار بود گرچه سرنوشتش آن بوده که هنگام رسیدن بدوران کمال خود با وحشیانه‌ترین نبردهای تاریخ مصادف شود.

روش و اسلوب دقیق‌تری که آمیخته بیاریک بینی است در کتاب «آخرین دشمن» بقلم ریچارد هیلری که ناشی از یک فکر مرموز و خاصی میباشد پیروی شده است. اگر این خلبان مشهور زنده میماند بی‌شک در یکی از رشته‌های ادبی مبرز میگردید ولی بطور قطع نمیتوان پیش‌بینی کرد که در ادبیات شخص مبتکر و مبدعی میگردید. ولی این کتاب و کتاب دیگری که بنام «اف. اس. پی.» بقلم یکنفر سرگروهان دژبان صحرائی «گوین برون» نگاشته شده است و با اسلوب پر تکلف شرح دقیقی از جنگ فرانسه را شامل میباشد، شخص را بسرحد زمان نویسی زمان جنگ نزدیک تر میسازد.

ژوئیه سال ۱۹۴۳

یکی از کارخانه‌های شمال انگلستان بوسیله افتتاح کلینیک‌های مخصوص معالجات زنانه برای زنان کارگر توانسته است ۵۲۴۴ ساعت کار صرفه جوئی کند. چون در حدود هشتاد درصد این بانوان کارگر شوهر دارند و هر پانزده نفرشان یکنفر بزودی بچه‌دار خواهد شد بیش از آنکه طرح جدید بموقع اجرا در آید مرخصی و کناره گیری زنان کارگر برای امور زنانه خود مقدار زیادی از ساعات کار را تلف میکرد. اکنون این زنان از مسافرت‌های طه‌لانی و یا انتظار نوبت کشیدن در مقابل مؤسسات مختلف بی‌نیاز شده اند و در وقتشان صرفه جوئی میشود و نتیجه اشکار آن تأمین سلامتی و راحتی آنان بدون تعطیل ساعات کار است. و نیز همین کارخانه با بیمارستان‌های مخصوص مادران فراری گذاشته است که برای بانوان کارگر خود در مواقع لزوم تغذیوی در اختیار داشته باشد.

در خواست اقدامات پهلوانی از مردم غیر نظامی نیست. این شکسته نفسی و اصرار به بیان نظریات طبیعی هنگامیکه طوفان کینه و خرابی در غرش است در نوشته‌های فرمانده «کب» نیز پدیدار است در این یادداشتها شرح مفصل و دقیق زندگی یک خلبان را از روزهای قبل از جنگ که تازه نیروی هوائی پادشاهی شروع بتوسعه احتیاطی خود نموده بود تا بهار سال ۱۹۴۲ تعریف میکند. کتاب «شمشیر نه صالح» انسان را بی‌اختیار مجذوب میسازد چه مؤلف با بیان جزئیات وقایع روزانه و متوالی خواننده را باوضاع واقعی زندگانی عملی فرودگاه در انگلستان موقعیکه از سواحل و کرانه‌های کشور بایستی با دقت دفاع شود آشنا میسازد. در کتاب «شمشیر نه صالح» هیچ شرحی جذابتر از بیان مؤثر رفاقت بدون تظاهر سرنشینان هواپیماها نیست که در مقابل مرگ حتمی هر روز با کمال خونسردی مثل آنکه سوار راه آهن شوند پیرواز میپردازند. در هیچ یک از این کتابها کینه ورزی متعصبانه نسبت بدشمن نشان داده نشده است بلکه منظور عمده ایجاد علاقه و اتقیند بحقایق عالی انسانیت بوده است.

«لودویک کندی» مؤلف جوان دیگری که از داوطلبان نیروی دریائی پادشاهی است در کتاب «ساب لیوتنانت» همین احساسات عالی رفاقت را که درس عمده این جنگ است بیان مینماید. کندی در دبیرستان «ایتون» و دانشگاه «آکسفورد» بوده و خود را برای شغل دیگری در زندگی آماده مینموده است ولی بعات این که پدرش در بحریه بوده و بدرجه نائوسروانی در ناو «راولیندی» معروف رسیده بود او نیز مجبور شده است که در موقع بروز جنگ به بحریه ملحق گردد بهترین قطعات کتاب او شرح عملیات در نورژ و حمله برجزیره لوفوتن است. مؤلف دیگری که بنظر مجرب‌تر میرسد و افسر بحریه نیز میباشد راجع بیک سلسله وقایع آرامتر بعضی اتفاقات و کارهای کشتیهای مشایع کاروانهای دریائی چندی را نگاشته است. این شخص «یکلا من سارات» است که در کتاب «کاروان» و «کاروان ساحل شرقی» در نویسندگی با بیان ساده بی‌الایش موفقیت حاصل کرده است گرچه بنظر میرسد که برای ایجاد رنگ و معنی نوشته‌های خود دقت استادانه داشته است. از نظر عمومی کلیه این کتابها شخص را مجبور بتصور آن مینماید که کم و بیش یک روحیه عمومی در تمام این نوشته‌جات موجود است این روحیه از خیالات جوانان جنگ ۱۹۱۴ دور بوده حتی با روحیه جوانان ۱۹۳۰ و ۱۹۳۰ متفاوت است و صادفانه ترین